TEDEN ARGENTINSKEGA TANGA V CELJU

Kratka zgodovina argentinskega tanga v knežjem mestu

Alja Ferme in Sašo Živanović

MESTNA OBČINA CELJE
OBRAZNA Knjižnica Celje
LJUDSKA UNIVERZA CELJE
MCC
JEZIKOVNE VEZI

Pisalo se je davno leto 2004 v knežjem mestu. Facebook in Youtube sta bila še vedno pajdaša iz prihodnosti, mobilni svet so obvladovali ne(s)pametni telefoni, večerom pa je vladala kraljica televizija. Pogoji so bili kot naročeni za preganjanje večernega dolgočasja z argentinskim tangom.

Zagreti mladi plesalki, v Ljubljani živeči Celjanki Katji Podergajs, je najbrž prav zato v Celjski dom tistega zimskega večera uspelo privabiti več obiskovalcev, kot jih bodo videle predstavitve tanga kdajkoli kasneje. Večer pa je združil tudi, kot je bilo za tisti čas v navadi in česar čez deset let ne doživimo več, plesalce z različnih koncev naše dežele. Nasmejano menjavanje plesnih partnerjev je zabavalo in begalo Celjane, (pre)kratka in šprintersko zastavljena predstavitev tango glasbe je občinstvo pustila zadihano, povabilo na učno uro pa

Ducat najpomembnejših tango orkestrov in njihova glasba
Angel D'Agostino: prisrčna, igriva, za plesalce ritmično zanimiva
Anibal Troilo: zahtevna, prehaja med lirično in ostro ritmično
Carlos Di Sarli: lirična, elegantna in mogočna
Edgardo Donato: igriva, dinamična in včasih celo otročje vesela
Enrique Rodriguez: vesela, dinamična in zabavna, preprosta za ples
Francisco Canaro: ritmični značaj uspešno uravnoteži z liričnimi pevci
Francisco Lomuto: ritmična
Juan D'Arienzo: 'ponorelo ritmična', brez premora žene naprej
Osvaldo Fresedo: čudovita, sladka, romantična
Osvaldo Pugliese: napadalna, resna in ostra
Miguel Caló: eleganta, lirična
Rodolfo Biagi: ritmična, poganjajoča, z zanimivimi ritmičnimi vzorci

je marsikoga v strahu pregnalo domov. Kljub vsemu je moralo zanetiti dovolj želje, da je radovednost na prvo učno uro tečaja, ki sta ga Roman Mohar in Vesna Drnovšek, učitelja iz ljubljanske šole tanga Takl, vodila v celjskem Plesnem valu in je bil hkrati prvi slovenski tečaj tanga, prignala blizu sedem parov. Spoznanje, kako zahtevna je že sama hoja v paru, je prepričljivo odgnalo kar nekaj izmed nadebudnih plesalcev. Druga učna ura je zato ugledala le tri pare in enega plesalca, ki je z učitelji vselej potoval iz Ljubljane. In pripravljal plesalke na resnično življenje, polno razumevanja, tolerance in tega, da je včasih pač treba reči ne. Še posebej, če ti plesalec pove,

Roman na milongi Metropol in Vesna na Festivalitu Rural 2013

da si le številka, trofeja na njegovi poti. Izjemna lekcija, ki se (tudi) v tangu neprenehoma ponavlja.

Recept, ki so ga celjskemu tango podmladku skrbno predpisali ljubljanski tango pionirji, se je glasil: sredin tečaj, sobotna praktika, vikend milonge. Preprosto na papirju, izvedba pa polna pregovorne sramežljivosti in izgovorov. Prva praktika je minila popolnoma brez celjske udeležbe, zaradi česar je bilo celjskim tečajnikom tako nerodno, da so pridno obiskovali nadaljnje vaje pod budnim očesom izkušenejših plesalcev od drugod.

Milonge pa so bile druga pesem. Tiste zunaj Celja so novince

Milonga, tande in kortine

Večeru družabnega tanga pravimo milonga. Na njem plesalci z različno količino plesnih izkušenj na istem plesišču drug z drugim plešejo argentinski tango. Milongo sestavljajo venčki skladb, ki jim pravimo tande. Ločujejo jih približno polminutni netango glasbeni vložki, imenovani kortine.

Praviloma plešemo celo tando z enim partnerjem ter partnerja med tandama zamenjamo. Tudi zato skladbe v tandi praviloma dajejo enoten vtis: so iste zvrsti (v tango tandi najdemo 4 skladbe, v valček in milonga (milonga je tudi glasbena podzvrst) tandi pa največkrat 3 skladbe), od istega orkestra, iz istega obdobja ter z istim pevcem. Ko zaslišimo prvo skladbo v tandi, lahko približno uganemo razpoloženje celotne tande, kar običajno vpliva na izbiro partnerja.

Naloga tango DJa je, da skladbe zloži v smiselne tande (to običajno stori že doma) ter da na milongi opazuje plesalce ter jim na vsaki točki ponudi točno to, kar potrebujejo.

Ena prvih celjskih milong, kavarna Evropa 2004

strašile, da so se sramežljivo skrivali po kotih in si plaho prisvajali koščke plesišča le v objemih s sošolci. Vsi razen enega, ki je ljubil izzive in improvizacijo in navadno preizkusil vse objeme na milongi. Ne zaman, saj je Sašo Živanović danes eden najbolj priljubljenih evropskih plesalcev argentinskega tanga in postavlja Celje na mednarodni zemljevid tango mest. Radosti pa mu ob novih objemih še vedno ne zmanjka. A ostanimo v prvem desetletju 21. stoletja. Če te je strah tujih plesišč, pač odpreš svoje. In to se je tudi zgodilo. Celje je pred plesnimi koraki umikalo preproge v kavarni Evropa, stole in mize v slaščičarni Leonardo in kavarni kina Metropol, napeljevalo

Milonga v kavarni kina Metropol in vabilo nanjo

Objemi na milongi v Celjskem domu leta 2005 in 2006

kable za zvočnike v Likovnem salonu. Z jesenjo in novo generacijo plesalcev, ki sta jih Roman Mohar in Janja Ban za tango zagrevala v dvoranici Športnega društva Gaberje, 'tastari' plesalci pa na praktikah v Celjskem mladinskem centru, ki bo v daljnji prihodnosti igral ključno vlogo za tretje prebujenje celjskega tanga, so se plesni večeri preselili v Celjski dom in vabili v goste, sedaj že prijatelje, plesalce od Graza do Trsta. Nekaterim se je bližina železniške postaje zdela tako simpatična, da so jo primahali kar z vlakom.

Učili pa niso le domači učitelji, v goste sta ne enkrat prišla simpatična Nemca Enrique Grahl in Judita Zapatero in netila tango ogenj s svojimi zanimivimi igrami in domislicami. Bila sta tista, ki sta tangu odvzela še tisti košček pretirane vzvišenosti in resnosti, ki jo je

Delavnica z Enriquejem Grahlom in Judito Zapatero v Celjskem mladinskem centru je poleg domačih plesalcev pritegnila tudi Avstrijce

PRAH CELJSKIH ZVEZD

Si lahko mislite? Na letošnji milongi so poleg plesalcev in plesalk s Celjskega zaplesali tudi udeleži tanga iz Ljubljane, Maribora in celo Gradca.

Uredila: Petra Zupan

Argentinski tango poživi strast, hrepenenje in poželenje

Ritmi argentinskega tanga navdušujejo tudi v Celju. V soboto se je v Celjskem domu zgodila sicer že četrta milonga – plesni večer argentinskega tanga, v organizaciji Plesnega vala.

Argentinski tango s svojimi besedami in toni prebuja čustvenost pri tistih, ki ga poslušajo, prek gibanja telesa pa pri tistih, ki imajo dovolj potrpljenja in koncentracije, da se naučijo plesati v njegovem ritmu.

Prispevek o milongi v Celjskem domu v Celjanu, novembra 2005

kdo utegnil nositi v sebi, ter pokazala, da so najboljši tango učitelji predvsem prijetni ljudje in plesalci, ki na milongi z veseljem zaplešejo s svojimi učenci. Njun zadnji slovenski obisk ni bil vznemirljiv samo zato, ker so pravkar (kot naročeno) odprli avtocestni izvoz Celje – vzhod, ker se je v treh tednih obetala menjava valute ali zaradi plezalne stene, ki je opazovala tango delavnice, temveč predvsem zaradi prelepe milonge v kulturnem domu na Ljubečni, kamor so nekateri obiskovalci prinesli pecivo, drugi spet svetilke za magično vzdušje, tretji pa koruzo v laseh, saj so se na poti izgubljali po bližnjih poljih.

Celjska tango vnema pa je nihala med nekaj in manj kot nekaj plesnih duš, celoletni tečaj, ki ga je vodil mariborski učitelj Richard Petek, ni imel živorodnega rezultata. Poletje je navadno pokosilo vse znanje, navdušenje in tisti kilometer izkušenj, ki so ga plahi tango pripravniki tu in tam le pridobili, in nabiranje nepopisanih listov se je moralo pričeti znova. V tretjem letu svojega tango življenja sta edina preživela plesalca prvega celjskega tečaja in v tistem trenutku

Milonge v klubu Terazza leta 2007 so pritegnile celo tržaške plesalce

V tangu se še enkrat naučimo hoditi: organsko, harmonično, tako kot bi morali, pa običajno ne, hoditi tudi v življenju nasploh.

Posebno pozornost namenjamo odrivu od tal, ki naredi naš korak jasen in odločen, ter usklajenemu gibanju spodnjega in zgornjega dela telesa, imenovanemu navzkrižno gibanje, ki omogoči partnerjema popolno skladnost gibanja.

Hoja

edina gonilna sila objemov, Alja Ferme in Sašo Živanović, prevzela poučevanje v svoje roke. Potrebnih je bilo 20 delavnic, okoli dvesto milong, 50 plesnih partnerjev in dva skoraj dokončana doktorata, da sta si končno priznala, da lahko znanje samostojno delita z mlajšimi. Zapustiti so morali Celjski dom, učne ure so zahvaljujoč Aljažu Cestniku, ki vse od takrat ostaja številka ena med celjskimi podporniki argentinskega tanga, prestavili v Laško, občasne milonge pa v klub Terazza. Na ure so povabili nekaj tujih učiteljev, stkali prijateljske vezi ter se konec sezone 2007 ponovno razšli in pahnili celjski tango v zaslužen dremež. Spet bo preteklo nekaj let, še več delavnic, srečanje z najpomembnejšim učiteljskim parom na Aljini in Sašotovi poti, Melino Sedó in Detlefom Engelom, potrebno bo učiteljsko izobraževanje v Nemčiji, nešteto letalskih poletov od Norveške do Sicilije in dolgih voženj v Francijo in Italijo, preplesanih noči in prespanih dni

Cabeseo, povabilo na ples

V tangu se na ples povabimo s pogledom, tak način povabila imenujemo cabeseo. Plesalke in plesalci že med kortino iščejo potencialnega partnerja za naslednjo tando, vendar lahko pride do povabila šele ob pričetku nove tande, ko plesalci slišijo, kakšno glasbo jim je DJ namenil za naslednjih dvanajst minut.

Plesalca, ki želita plesati, se srečata s pogledom. Ko je očesni stik vzpostavljen, plesalec pokima in s tem povabi; plesalka, ki želi povabilo sprejeti, pokima nazaj. Cabeseo daje plesalcu in plesalki enako veliko besede pri tem, s kom bosta plesala: če namreč z nekom ne želim plesati, ga pač ne pogledam.

od Otoka do Romunije, večerij s prijatelji od Španije do Litve, poznih zajtrkov na sončnih terasah v Toskani, zgodnjejutranjih klepetov ob pivu po vsaki dobri milongi s prijatelji tangerji z vseh koncev sveta. Tango je moral postati način življenja.

Po poldrugem letu pedagoškega in organizacijskega kaljenja v prestolnici je leta 2010 nastopil čas za tretje prebujenje argentinskega tanga v knežjem mestu, tokrat prav nič skromno, s septembrskim mednarodnim tango vikendom, velikopotezno imenovanim Festivalito Rural. Italijani, Avstrijci, Angleži, Hrvati in Slovenci so se v Malih Braslovčah (da bi poimenovanje Rural bilo bolj na mestu) učili od nemških učiteljev Meline in Detlefa ter v celjskem klubu Terazza plesali na glasbo DJjev in prijateljev iz Italije, Alana Spottija in Thea Chatzipetrosa, v Pizzeriji Afrika pa na melodije bolj domačih Fabiole Loik in Blaža Demšarja. Slednji je prav v tistih letih postal nepogrešljivi člen tango popotniške zasedbe ter triperesne deteljice, imenovane Milonguero?Sí!, ki se je naslednjih nekaj sezon ponosno podpisovala pod filozofijo slovenskih tango dogodkov Rural.

Festivalito Rural je kmalu zrasel iz skromnega, napol podeželjskega mednarodnega vikenda v enega najboljših encuentrov, za katerega je od lokalnih prebivalcev le redkokdo vedel, plesalci širom Evrope pa so si množično lomili jezike ob izgovorjavi imena knežjega mesta. Nenavadno, a resnično, argentinski tango je ponesel glas o Celju v Evropo in naše mesto trdno zasidral na mednarodni tango

Mednarodna skupina plesalcev na delavnicah v Malih Braslovčah na Festivalitu Rural leta 2010 in prispevek o Festivalitu Rural v Novem tedniku, oktobra 2011

NOVI TEDNIK REKREACIJA 11

Argentinski tango je prvotni izvoljeni ali sanjani partner vsakega plesalca. Ne glede na to, ali ga izbereš v brzini ali v počasnem ritmu, bili sekundira jedko. Treba pa poznavanja ene in pol ulice.

Vedno plesare v zapelani zlati

Mordy ne ve, od kdaj tango obstaja v Celju. Ve, da je tangomanijo, kot so jo ob prihodu argentinskih izgnancev v Evropo, v Celju vedno bolj gojili tudi v Novem mestu. »Ko tangom začnete, ga ne morete nehati. Ko ga vsaka poseben na pleu ali v prsih, ko ga ne morete ne izvajati ali ne izvajati pokliče, ko ga ne morete ne plesati, ko ga ne morete ne slušati, ko ne morete ničesar, kot plesati z najrazličnimi partnerji, ko ne morete ničesar, kot plesati ali slušati tango, ko ne morete ničesar, kot plesati, Sandinga, Rumbo, Cumbio, Merengue, Salsa, Bachato, Zouk, Kizomba, Kizomba, Kizomba

Festivalito Rural 2013

zemljevid. Celjski mladinski center je, znova na pobudo Aljaža Cestnika, zamenjal Pizzerijo Afrika in postal eno najprijetnejših in najprijaznejših evropskih zbirališč tango plesalcev v zadnjih dneh poletnih počitnic. Število plesalcev se je povzpelo na 130 – več jih plesišče kluba Terazza ni zmoglo, delavnice z Detlefom in Melino so imele čakalno vrsto znanja željnih, hotel Štorman in celjski mladinski hotel so gostje iz 14 različnih držav napolnili do zadnjega kotička. Od dobrega vzdušja je prekipevalo, le ostali slovenski plesalci so po večini raje ostali doma, knežje mesto pa svojih domačih še ni imelo.

Nekaj ponovitev Festivalita Rural kasneje se je rodila ponovna želja po tango skupnosti v Celju. Resnici na ljubo je vzniku skupinice domačih tangerjev botrovala potreba Alje in Sašota po učencih, na katerih bi vadila znanje, ki ga bosta vse leto pridobivala na izobraževanju za tango učitelje v Saarbrücknu v Nemčiji pri Melini in Detlefu. Prvo plesalko nove generacije je Celje sicer ugledalo že na predstavitvi tanga oktobra 2012 v sedaj že zgodovinskem klubu Terazza, o ostalih poskusnih zajčkih, ki se šele imajo roditi, pa več po intermezzu.

Letak za Festivalito Rural 2015

Intermezzo

Alja in Sašo

celjska učitelja argentinskega tanga

Marsikaj v življenju prvič ne uspe, kot smo si želeli – nekateri zato poskušamo znova, drugi spet posežemo po čem drugem. V tangu je še toliko bolj res, da se ljudje k njemu vračajo večkrat. Tudi Alja in Sašo nisva bila nobena izjema.

Do najinih ušes je beseda tango prvič priplavala še v študentskih letih, ko sva že davno obupala nad tečaji družabnih plesov, dvigovala roke od salse in začela vihati nos nad vsakodnevnimi domačimi zabavami in preglasnimi rokerskimi klubi. Tedaj naju je prijateljica napotila v ljubljansko plesno šolo Jenko, kjer so ob četrtkih zvečer mladi in zagnani plesalci odkrivali radosti argentinskega tanga. Tu bi se lahko najina pot srečno začela in vse ostalo bi bila zgodovina, če naju ne bi svetlolaska, ki je zračila prostor, ko sva pomolila nos v dvorano, brez pomislekov poslala nazaj domov, saj je njihova učiteljica bila prav tisti dan odsotna. A nisva se dala kar tako odgnati. Z družbo sva kaj kmalu za tem v ljubljanski kavarni Evropa občudovala plesalce na njihovi milongi in z veseljem poslušala gospoda, ki je prisedel k nam in nam iz rokava stresal znanje o tangu.

Ideja o tangu je tlela naprej in se znova razplamtela, ko so se po prestolnici pojavili plakati, ki so vabili na vikend delavnico tanga z argentinskim učiteljem. Igrali smo se gibalne igrice, kakršnih se spominjava iz vrtca, tisočkrat s koraki premerili dvoranico, se gibali 'naravno', ki je bilo nama najbolj nenaravno pod soncem, in se po treh dneh celo prijeli v plesni objem z različnimi partnerji, ki so bili prav tako prestrašeni, zategnjeni in prepoteni kot midva. Užitek je bil tolikšen, da Alje tisti vikend s konji ne bi zvlekli na večerno milongo. Še manj je njena strast do tanga gorela, ko so jo teden za tem na redni praktiki ob najotožnejši glasbi na svetu – tako si je vsaj tedaj mislila – v roke prijeli 'izkušenejši' plesalci in jo z besedami vodili v plesne figure, česar v tangu nikoli in nikdar ne počnemo. Sašo je po drugi strani odkrival tango svet po svoje, nihče mu ni ukazoval, kam naj stopi, privlačila ga je improvizacija, možnost, da noben korak ni predpisan, pa tudi dramatična glasba je prijetno božala njegovo bivše metalsko srce. A bil je prijazen in solidaren fant in je skupaj z Aljo poslal tango na ponoven oddih.

Po diplomi sva oba zapustila Ljubljano in se vrnila v domače kraje, poprijela za delo in se pridružila kopici tistih, ki večino večerov preždijo doma. Dokler se ni zgodila legendarna predstavitev

argentinskega tanga v Celjskem domu. A to je že znana zgodba.

Jasno je, zakaj se je Sašo takoj radostno vrnil k svojemu raziskovanju tanga, ni pa tako jasno, kako je lahko Alja nenadoma pozabila na svoje travme ob menjavanju partnerjev, prežalostni glasbi in dejstvu, da je treba na tangu nositi čevlje z visokimi petami. Resnica je, da se to ni zgodilo nenadoma – še pol leta je hodila po plesnih dogajanjih s figo v žepu, ne vedoč, ali se splača vztrajati pri konjičku, ki izgleda zahteven, stresen in ne povsem izpolnjujoč. Takšni pomisleki niso nič nenavadnega pri plesalcih začetnikih, pomembno je le, da najdemo močan razlog za to, da dovolimo tangu, da nam zraste v srce. Alja ga je našla devet mesecev po tem, ko se je vpisala na začetni tečaj: kupila si je novo krilo, obula nove čevlje in na ljubljanski milongi izkusila svoj prvi italijanski objem. In vse ostalo je zares zgodovina. Hvala, Sandro.

Vrste tango dogodkov

milonga plesni večer (ali popoldne), traja nekaj ur

praktika preplesavanje, samostojno ali pod vodstvom izkušenejših plesalcev

tečaj pouk plesa v obliki rednih, nekaj tednov trajajočih srečanj dolžine 1–2h

daljši (običajno vikend) dogodki

- **delavnica** pouk plesa v obliki 2–7 tematskih sklopov dolžine 1–2h; dostikrat vključuje tudi večerno milongo; včasih traja le en dan
- **festival** več sto, lahko tudi prek tisoč plesalcev, običajno raznolikih plesnih slogov; čez dan delavnice z vabljenimi učitelji; zvečer milonge, dostikrat z nastopi učiteljev in živo glasbo
- **encuentro** sto do dvesto plesalcev s podobnimi pogledi na tango (ples v zaprtem objemu, vabljenje s cabeseom, pozornost na ostale pare na plesišču); popoldanske in večerne milonge; ni pouka
- **festivalito** encuentro z manjšo količino delavnic
- **maraton** manjše število plesalcev, ni pouka; podobno encuentru, vendar z drugim fokusom, bolj “lounge”; milonge so daljše oz. se pleše kontinuirano, praviloma se pleše več tand z istim partnerjem

Brez plesa na plesnih večerih ni užitka: tečaji so zahtevni, delavnice nas obtežijo z informacijami, na praktikah nam pregorevajo možgani. Zares uporabimo znanje – tisto, ki nam je seveda z veliko vaje že zlezlo pod kožo – šele na plesnih večerih, milongah, na katerih nas nihče ne popravlja, nihče ne poučuje, kjer ne razmišljamo o napakah in tehniki giba, kjer plešemo zato, ker uživamo v glasbi in v enosti s partnerjem ter se tako potopimo v nove svetove odklopa.

Najini prvi tovrstni plesi so bili poleg celjskih milong še v Ljubljani in Mariboru. Novembra 2004 sva bila del prve ljubljanske milonge, ki je presegla število 100 plesalcev, seveda ne zgolj slovenskih. V tistih časih je bilo v navadi, da smo, lačni milong, plesalci veliko več potovali po širšem Alpe-Adria področju kot danes. Če temu ne bi bilo tako, kdove kje in kdaj, če sploh, bi Alja doživela tisti ključni italijanski objem.

Mariborski plesalci so nama razširili meje tudi na sever in nama predstavili milonge v Grazu, kjer sva kakšni dve leti plesala na rednih milongah, nemalokrat ob živi glasbi, ki je (bila) v Grazu zelo priljubljena. A tudi tu se nisva ustavila. Slovenska Milonga del Alma, četudi najboljša v širši okolici, se je odvijala le enkrat mesečno, klic Italije pa je bil sladek, zato sva postala redna obiskovalca tržaških milong. Po dveh letih in pol plesa na rednih lokalnih milongah je nastopil trenutek, ko je Alja doživela svoj prvi festival tanga v italijanski Mantovi: tri dni plesa med nekaj sto plesalci v veliki športni hali, kjer so argentinski maestri izvajali akrobacije, orkester je v živo igral srce parajoče melodije, tradicionalno tango glasbo je dopolnje-

Alja in Sašo na milongi v Grazu, 2005

Alja in Sašo na Raduno Milonguero v Impruneti, 2011 in 2012

vala sodobna elektronska tango glasba, noge pa so na koncu bolele tako, da še kak teden po festivalu noge niso mogle pomisliti na plesne čevlje. Ti so, roko na srce, bili tedaj precej manj udobni, kot so danes, ko nam jih oblazinijo čevljarji, ki vedo, kako naporne so lahko dolge preplesane noči.

Z obiskovanjem festivalov blizu in daleč se niso širile le geografske meje, temveč tudi tiste, ki povedo, kakšen naš tango bo. Slogi tanga na festivalih so bili pestri, včasih sva jih primerjala bolšjim sejmom, toliko raznolikosti je bilo najti na njih. Čeprav zanimivo in poučno ter izjemno pomembno za razvoj lastnega tanga, pa ni vedno lahko plesati s plesalci, ki dojemajo tango tako različno. Zato sva z odpr-

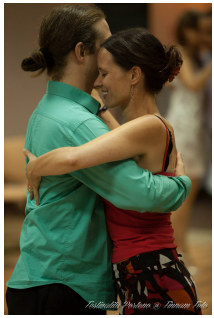

Alja in Sašo na Festivalitu Abrazos v Totnesu, Anglija (2012)
in Festivalitu Porteño v Constanţi, Romunija (2015)

timi rokami pozdravila novo obliko dogodka, ki se je rodil v idilični toskanski vasi Impruneta, raduno oziroma encuentro milonguero ali srečanje milonguerov. Ti dogodki so obljubljali manjše število plesalcev, ki so negovali ples, ki nama je bil bližje, v zaprtem objemu in brez velikih plesnih figur. Festivale so za naju kmalu povsem nadomestili zmeraj bolj številni encuentri, na njih sva našla prijatelje, podobno misleče tangerje, s katerimi se srečujeva še danes. Geografske niti so torej nadomestile interesne, zato danes rada govoriva, da sva del evropske encuentro družine, ki obsega člane od severnega povratnika do Turčije.

Stebri tanga po Alji in Sašotu

Plesati tango za naju pomeni vzpostavitev štirih različnih odnosov, ki so vsi enako pomembni: odnos do lastnega telesa, odnos do partnerja, odnos do glasbe in odnos do ostalih plesalcev.

Naše telo je tisto, s čimer plešemo, preko česar doživljamo ples. V svojem telesu se želimo počutiti prijetno. Telo nas ne sme ovirati, premikati se mora tako, kot želimo.

Naš partner je tisti, s komer plešemo. Z njim delimo svoj ples, tako gib kot čustva. Z njim se želimo premikati v sozvočju. Želimo dajati in sprejemati, objemati in biti objeti.

Glasba je tisto, na kar plešemo. Je sila, ki nas premika. Hočemo jo slišati. Hočemo jo začutiti v svojih korakih. Hočemo, da postane most med partnerjema. Hočemo, da je morje, v katerem plava celotno plesišče.

Par ne pleše sam. Plesišče delimo z drugimi plesalci, ki jih žene ista glasba. Z njimi se želimo premikati v sozvočju, biti edinstveni in vendar del nečesa večjega. Kadar počivamo sedeč ob plesišču, hočemo videti na njihovih obrazih nasmeh.

Najina pot poučevanja se je začela jeseni po tem, ko sva opravila začetni tečaj v Celju. Vodila sva praktike in na njih, kadar ni bilo nikogar drugega, največ naučila sama sebe. V kombinaciji z vsaj šestdesetimi različnimi učitelji tanga, ki sva jih kasneje srečala na svoji več kot desetletni poti, je bila to izvrstna popotnica za odkrivanje in negovanje lastnega tanga, ki jo priporočava vsakomur.

Leta 2007 so naju povabili k poučevanju v ljubljansko šolo Tango.si in še istega leta sva bila vabljena učitelja na delavnici v Skopju. Od tedaj sva kot vabljena učitelja poučevala v številnih državah Evrope

Aljini učenci iz Xi'ana na Kitajskem ter nastop Alje in Sašota na Festivalitu Pequeña, Saarbrücken, Nemčija, 2016

(Avstriji, Belgiji, Italiji, Makedoniji, Nemčiji, Norveški, Sloveniji, Veliki Britaniji), tudi dvakrat na Kitajskem, marsikje tudi nastopila (celo v filmu), od leta 2013 pa učiva tudi na dnevih za popolni tango potop, imenovanih Tango počitnice, ki jih organizirava v prleškem Veržeju.

Kakor si ves čas prizadevava napredovati kot plesalca, nisva nikoli zanemarila nadgrajevanja svojih metod poučevanja. Zato sva se v letu 2013/14 udeležila enoletnega izobraževanja za tango učitelje pri Melini Sedó in Detlefu Engelu, ki nama je odprl nova obzorja in najina prejšnja nočna razglabljanja in navdušena raziskovanja komu-

Alja in Sašo pogledava nazaj

Da je lahko celjski tango ogenj zagorel, je najin tango moral prestopiti geografske meje, a hkrati ostati v mehkem in spoštljivem objemu. Moral je dobiti mednarodni okus, da sva spoznala, da tango skupnost ni zaznamovana z občinsko mejo, da so tisto, kar jo povezuje, isto razmišljanje, ista pričakovanja in iste vrednote. Šele takšna skupnost je lahko hkrati lokalna in svetovna, trdna in hkrati stremeča k neprenehnemu razvoju in napredku. Šele takšna lahko raste in se širi, bogati lokalno okolje in sooblikuje veliko svetovno tango sceno. Celjska skupnost je v letu 2016 vse to že dosegla, polna je navdušenja, zanosa, želje po znanju in novih izkušnjah. Četudi mlada, je trdno prepoznavna znotraj in zunaj naših meja. Poleg lastnega navdušenja in ognja je to tisto, kar nas pripelje do novih krajev in novih objemov.

Alja in Sašo v filmu Metoda Pevca Vaje v objemu

nikacije giba na glasbo ob kozarčku rdečega pognal kar nekaj stopniček višje.

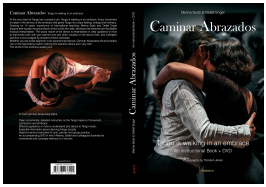

Da deliva veliko idej z Melino in Detlefom, dokazuje tudi njun učbenik Caminar Abrazados (Hoja v objemu) iz leta 2015, v katerem sva nastopila kot pomočnika pri predstavitvi nekaterih konceptov in vaj za poučevanje tanga. In pri tem neskončno uživala — tako zelo, da je Alja učbenik celo prevedla v slovenščino!

Aljin in Sašotov certifikat za opravljeno izobraževanje za tango učitelja pri Melini Sedó in Detlefu Engelu

Prvi tečaj v Celjskem mladinskem centru, marca 2013

Marca 2013 se je v Celjskem mladinskem centru odvil prvi tečaj, šolska ekskurzija na tržaško plesišče je bila topla in nasmejana, poletje pa je kljub dvema intenzivnima in nadvse prijetnima tango tečajema za začetnike znova pogoltnilo domala vse tečajnike. Jeseni so staknjene glave plesalk in učiteljev preplašile še tistega edinega plesalca, ki je ostal z njimi in se zaman preizkušal v organizaciji milong v kleti krčme TamKoUčiri. Do decembra je celjska tango skupnost komajda še dihala, sreča pa se je nasmehnila v obliki dneva odprtih vrat. Ta je v tango prepričal plesalko, ki je lastnoročno rekrutirala lepo število svojih znancev in skorajda napolnila naslednje tečaje. Decembrski možje so torej bili tistega leta prijazni in z njimi se je pričelo pisati novo poglavje celjskega tanga. Generacija 2014 se je prvič objela na rojstni dan velikana tango glasbe, Carlosa Di Sarlija. Bržkone je zaradi tega bila še posebno močna, zagnana in uigrana, druženja ob tangu so se vselej nadaljevala s tistimi ob pivu

Šolska ekskurzija na milongo Ferroviario v Trst, junij 2014

Milonga v Kavarni MCC, februar 2014

in klepetu v kavarni mladinskega centra. Že februarja istega leta je vzklila potreba po zabavi s tangom in prav v isti domači kavarni so se rodile mesečne celjske milonge, na katerih je poleg novopečenih tangerjev debitirala tudi prva hišna DJka, Alja, ki jo danes vabijo v goste na milonge širom Evrope. Spremenjen delovni čas MCC kavarne je potečajne klepete in tudi kakšno milongo pregnal v kavarno kina Metropol, redne milonge pa so se preselile na najmanjše plesišče pod soncem, na milongo Fortuna v kavarno Fontana. A skupina tango zanesenjakov je rasla, občasno privabila v goste tudi kakšnega neceljskega plesalca in Fontana je postala premajhna za še tako tesne objeme, zato je odprtje nove kavarne v mestnem središču prišlo kot naročeno. Milonga Belivol se je hitro, znova s pomočjo Aljaža Cestnika, udomačila med naslanjači Užitkarne Beli vol, kot že ves

Alja in gostujoči DJ Taşkın na Milongi Fortuna decembra 2014

Milonga Belivol

čas od prvega srečanja pa je ohranila svojo dobrodelno noto: prostovoljne prispevke redno donira mačjim tačkam Zavoda Mačja hiša.

Celje je v treh letih od prvega tečaja v Celjskem mladinskem centru bilo priča rojstvu lepega števila plesalcev, žal pa je v tem času moralo iz rok izpustiti Festivalito Rural. Zaprtje glavnega hotela, ki je gostil mednarodne plesalce, in zaklenjena vrata kluba Terazza sta ga pregnala nazaj na podeželje. Tokrat je zavetje našel v prleškem Veržeju, kjer so ga sprejeli odprtih rok in kamor se celjski plesalci odpravljajo po najlepše objeme poletja.

Da bi celjski plesalci lahko nasmejani in sproščeni uživali na svojem encuentru v Prlekiji ter ostalih plesnih večerih, se vsak teden v letu pridno učijo in izboljšujejo svojo tehniko plesa. Dvakrat tedensko se učijo na tečajih, na praktikah, kot v tango žargonu pravimo

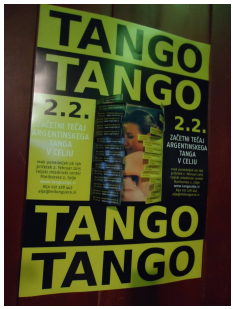

Letaki in plakati za začetni tečaj v celjskih nabiralnikih po celjskih stenah in plakat za predstavitev tanga na Sevniškem gradu

preplesavanju, pa vadijo in razgrajujejo pridobljeno znanje.

Z veseljem delijo tudi svoje navdušenje nad tem plesom in tako prirejajo predstavitve tanga. Knežje mesto jih je videlo že nekaj, celjski tango duh pa so ponesli še v Velenje, Šentjur, sevniški grad in še kam.

Knežjemu mestu so lani podarili nekaj prelepega, šest dni, ki so jih v šopek povezali s tangom obarvani dogodki za neplesalce. V Tednu argentinskega tanga KORAK so se zvrstili večer argentinske kulinarike, predavanja, plesni večer, fotografska razstava, učna ura tanga za začetnike in premiera plesnega filmčka, ki so ga celjski plesalci z obilo veselja posneli v jesensko obarvanem Celju.

Vezi med ljudmi ne stkejo uro in pol trajajoča tedenska srečanja, temveč deljenje veselja in frustracij na vajah, neskončni klepeti ob večernem pivu, jutranji kavi, dopoldanski malici. Vzponov in padcev na tango poti ne premagamo sami, temveč ob drugih, z drugimi. Prav to se je zgodilo celjski tango skupnosti – postala je skupnost raznolikih ljudi, ki si želijo biti blizu in hkrati oddajati navdušenje in zanos nad tangom v svojo okolico. Poletni pikniki, izleti v vinske kleti, tango vikendi prek meja niso nič nenavadnega, pravzaprav so značilnost skupine, ki še vedno raste in odprtih rok sprejema in vzgaja nove tango zanesenjake.

Celjske plesalke in plesalci pod Celjskim stropom na snemanju videospota Tango in Celje v sklopu Tedna KORAK 2015

Knjižico Kratka zgodovina argentinskega tanga v knežjem mestu, v kateri celjska učitelja argentinskega tanga Alja Ferme in Sašo Živanović obujata spomine na začetne korake argentinskega tanga v Celju, je izdalo Kulturno društvo Ronda v sklopu drugega Tedna argentinskega tanga v Celju KORAK, ki je potekal od 22. do 27. novembra 2016. Projekt je sofinancirala Mestna občina Celje.

Elektronska različica pričujoče knjižice, opremljena s spletnimi povezavami, je dostopna na `www.tangocelje.si` v razdelku KORAK.

Celjske tango lokacije

milonguêro tudi milongêro -a [milongêro] m *kdor je zasvojen z argentinskim tangom in zato redno obiskuje dobre milonge:* stari milonguero / srečanje milonguerov **milonguêra** tudi milongêra -e [milongêra] ž *ženska, ki je zasvojena z argentinskim tangom in zato redno obiskuje dobre milonge:* ona je prava milonguera **milónga** *plesni večer argentinskega tanga:* a greš zvečer na milongo?